

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових дисциплін

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра цивільного права та процесу
Кафедра цивільно-правових дисциплін**

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ
ТА ПРАВОЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В
КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ТЕНДЕНЦІЙ**

27 березня 2020 р.

ОДЕСА

Рекомендовано до друку кафедрою цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 12 від 29.04.2020 року)

Упорядник:

Церковна О. В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ

Редколегія:

Маковій В. П. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри
цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету
внутрішніх справ;

Мамедов Р. Ю. – доктор філософії по праву, доцент, доцент кафедри
цивільного права Академії поліції МВС Азербайджанської республіки;

Дутко А. О. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін Львівського державного університету
внутрішніх справ.

П43 **Проблемні** питання правоохоронної та правозахисної
діяльності в контексті євроінтеграційних тенденцій : матеріали
міжнародної курсантсько-студентської наук.-практ. конф., м.
Одеса, 27 березня 2020 р. / редкол. В. П. Маковій, та ін. —
Одеса, ОДУВС, 2020. — 346 с.

Збірник містить матеріали доповідей Міжнародної курсантсько-
студентської науково-практичної конференції “Проблемні питання
правоохоронної та правозахисної діяльності в контексті
євроінтеграційних тенденцій” (Одеса, 27 березня 2020 р.).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних
закладів освіти, науковцями, практичними працівниками в
правоохоронній та правозахисній діяльності.

Бурбан В.М., курсант Одеського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: **Андрієнко І.С.**, к.ю.н., доцент, професор кафедри цивільно-правих дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ

АДВОКАТ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ СКЛАДОВІ

Відповідно до ст. 1 Конституції Україна є суверенною, незалежною, демократичною, соціальною та правовою державою. Розвиток правової держави викликає особливу потребу громадян та організацій в кваліфікованій правовій допомозі, що в свою чергу сприяє збільшенню попиту на правову допомогу, яка надається адвокатами [1].

Адвокати є основними суб'єктами, на яких покладено обов'язок надання правової допомоги, а їх діяльність є індикатором рівня розвитку демократії в суспільстві та основною ознакою рівня захищеності прав людини. Вони апріорі розглядаються як суб'єкти професійно підготовлені для надання правової допомоги, в тому числі, через судовий захист прав

та свобод людини та громадянина, яка здійснюється шляхом конституційного, цивільного, господарського, адміністративного і кримінального судочинства.

Відповідно до ст. 59 Конституції України, ст. ст. 1, 6, 19 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» [2], одним із видів правової допомоги є представництво особи у суді. Згідно ч. 1 ст. 60 Цивільного процесуального кодексу України представником у суді може бути адвокат чи законний представник [3].

Участь в суді адвоката дає можливість особі, права та законні інтереси якої порушені, отримати кваліфіковану юридичну допомогу і повною мірою захистити свої права та законні інтереси. Правосуддя по цивільних справах певною мірою відображає професіоналізм юридичної практики в цілому та ступінь захищеності суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів громадян.

Водночас ряд питань пов'язаних з участю адвоката у цивільному судочинстві потребує детального дослідження.

Свою діяльність адвокат, в тому числі та при здійсненні ним представницьких функцій в цивільному судочинстві, може виконувати тільки на підставі оформлення тим чи іншим чином своїх повноважень. Правильне оформлення повноважень адвоката є важливим елементом, гарантією успіху як підготовчої, так та в подальшому всієї процесуальної, діяльності адвоката.

Адвокат в цивільному судочинстві, здійснює свою діяльність в межах наданих йому повноважень. Для отримання цивільного процесуального статусу представника особи, що бере участь у справі, адвокат повинен отримати певну спеціальну правосуб'єктність. Так, з моменту отримання статусу адвоката він отримує тільки певну цивільно-процесуальну правоздатність.

Для отримання адвокатом вже реальної цивільно-процесуальної дієздатності, тобто статусу цивільного процесуального представника особи, йому необхідно належним чином закріпити такі повноваження. Отже, момент отримання адвокатом статусу представника особи в процесі та наділення його процесуальними правами та обов'язками залежить від моменту оформлення його повноважень. З такого моменту адвокат отримує вже не тільки загальні права, надані йому законодавством, а й спеціальні повноваження відповідних процесуальних суб'єктів (в цивільному процесі - позивача, відповідача, третіх осіб).

На жаль, ні в теорії, ні на практиці не вироблені єдині підходи до приналежності оформлення процесуальних повноважень адвоката. Крім цього, не дивлячись на те, що в більшості процесуальних галузей права

досить чітко прописані підстави та документи, що підтверджують повноваження адвоката, зустрічаються випадки, коли суди і інші установи і організації безпідставно не визнають приналежність оформлення повноваження адвоката на підставі тих чи інших документів. Так, досить поширені випадки невизнання судами статусу адвоката як представника на основі оформлення ним своїх повноважень тільки на підставі довіреності, або ж навпаки - суди вимагають додаткового подання адвокатом доручення (або ордера) до вже поданою ним договору про надання юридичних (адвокатських) послуг [5].

Судячи з правозастосовчої діяльності інших установ та організацій, вона жодним чином не відрізняється від діяльності судів в цих питаннях. Зокрема, в переважній більшості випадків нотаріуси для посвідчення повноважень адвоката в якості представника особи вимагають від останніх уявлення належним чином засвідчених доручень, відмовляючись при цьому брати договір про надання юридичних (адвокатських) послуг.

Перш за все слід зазначити, що це питання регулюється вже задуваним Законом України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність», в ст. 26 якого зазначено, що адвокатська діяльність здійснюється на підставі договору про надання правової допомоги. У той же час дана стаття вказує та на документи, які засвідчують повноваження адвоката на надання правової допомоги, якими можуть бути:

- 1) договір про надання правової допомоги;
- 2) довіреність;
- 3) ордер;
- 4) довіреність органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги [2].

Виходячи з аналізу даної статті, можна зробити висновок, що незалежно від того, яким документом будуть засвідчуватися повноваження адвоката в суді, між адвокатом та клієнтом повинен бути укладений договір про надання правової допомоги.

Отже, можна прийти до висновку, що єдиною підставою для здійснення адвокатської діяльності є договір про надання правової допомоги, в той час як документами, що засвідчують повноваження адвоката, крім зазначеного договору, є та довіреність, та ордер, та доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги.

У зазначеній вище ст. 26 Закону України «Про адвокатуру і адвокатську діяльність» міститься норма, згідно з якою порядок підтвердження повноваження адвоката в тому чи іншому виробництві визначається відповідно до визначеного законодавчим актом (як правило,

процесуальним кодексом). Майже всі процесуальні кодекси передбачають досить докладний порядок підтвердження повноважень адвоката, зокрема у ч. 4 ст. 62 ЦПК України зазначено, що повноваження адвоката як представника підтверджуються довіреністю або ордером, виданим відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Отже, документами, які можуть засвідчити права адвоката як представника особи в цивільному процесі, є: довіреність фізичної або юридичної особи, ордер (до якого обов'язково додається витяг з договору), доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги, та сам договір про надання правової допомоги [4].

Що стосується такого документа як доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги, то його видача здійснюється відповідно до положень Закону України «Про безоплатну правову допомогу» [5]. З огляду на те, що така допомога надається в спеціальному порядку і, як правило, адвокатами, які працюють у зазначених центрах на постійній основі за контрактом, природа та застосування вищевказаного доручення має свою специфіку та вимагає окремого наукового дослідження.

Підсумовуючи, можна зазначити, що у сучасному етапі розвитку національної судової системи і забезпечення на конституційному рівні кожному права на правову допомогу в захисті своїх прав і інтересів роль адвокатів в механізмі забезпечення надання правової допомоги на високому професійному рівні надзвичайно зростає. Правове регулювання підстав, форми та порядку надання правової допомоги в цивільному процесі, що здійснюється адвокатами є недостатньо розробленими, що в свою чергу впливає на забезпечення доступності та ефективності судового захисту в цивільному судочинстві.

Список літератури:

1. Конституція України / Відомості Верховної Ради України, 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про адвокатуру і адвокатську діяльність: Закон України від 5 лип. 2012 р. № 5076. Відомості Верховної Ради. 2013. № 27. ст.282.
3. Цивільний процесуальний кодекс України від 18 березня 2004 р. в редакції від 03.10.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>.
4. Заборовский В. В. Некоторые проблемные аспекты оформления полномочий адвоката в гражданском процессе Украины URL:

<https://cyberleninka.ru/article/n/nekotorye-problemnye-aspekty-oformleniya-polnomochiy-advokata-v-grazhdanskom-protsesse-ukrainy>

5. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 2 черв. 2011 р. №3460. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17>.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
Авадані Н. І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ ІПОТЕКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ	6
Апетик М.М. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ У ТРУДОВОМУ ПРАВІ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ	9
Асадова Гюльниса МЕДИАЦИЯ КАК АЛЬТЕРНАТИВНЫЙ СПОСОБ РАЗРЕШЕНИЯ СПОРОВ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКЕ	11
Безкоровайна О.І. ФОРМИ УЧАСТІ ПРОКУРОРА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ....	13
Беркита Б. ПРАВО ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ НА ЖИТТЯ ЯК ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНО- ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ	17
Бондаренко О.І. ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ДОМЕННОГО ІМ'Я ЗА УКРАЇНСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	21
Бурбан В.М. АДВОКАТ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ СКЛАДОВІ	25
Васильцова О.А. ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	29
Велетнюк Н.С. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ	32

Величко С.В. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕДІАЦІЇ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	35
Власюк Ю.В. РОЛЬ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	38
Гамурар І.О. ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІД ЧАС ДІЇ КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ	40
Гасюк А. ДО ПИТАННЯ ПРО ФОРМУ ДОГОВОРУ ПОЗИКИ	43
Гоменюк І. Р. ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ МІНИ ЯК ПІДСТАВА ВИНИКНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ	47
Гончарук К.А. ПОЗОВ У СУДОВОМУ ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	52
Гришук К. С. ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ УПРАВЛІННЯ МАЙНОМ	55
Громова А.С. ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННОЙ РАБОЧЕЙ СИЛЫ В РЕСПУБЛИКУ КАЗАХСТАН	57
Дацюк К.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ЗАЙНЯТІСТЬ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	62
Демченко Є. О. РЕЧОВІ ДОКАЗИ В ДОКТРИНІ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА	66
Джейидли Нильгуль Эльшан кызы НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ О ПРЕДУПРЕЖДЕНИИ СВИДЕТЕЛЯ ОБ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЗА ОТКАЗ ОТ ДАЧИ ПОКАЗАНИЙ И ЗА ДАЧУ ЗАВЕДОМО ЛОЖНЫХ ПОКАЗАНИЙ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССЕ: СРАВНИТЕЛЬНО-ПРАВОВОЙ АНАЛИЗ	69

Дзюба Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ	72
Дзюма В.І. ПОРЯДОК ВІДКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ ТА ПІДГОТОВКА ДО СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ У ПОРЯДКУ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	76
Довгань А. С. ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА КАСАЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ В АСПЕКТІ НОВЕЛ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	80
Дужак О.В., Скуменко А.О. УКРАЇНА І ЄВРОПА: КУЛЬТУРНІ ЗВ'ЯЗКИ ТА ВЗАЄМОДІЯ	84
Жук Ю.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАПОВІТОМ	88
Заволокіна В.А. ДЕФІЦИТ ПИТНОЇ ВОДИ В СВІТІ	90
Зуброва В.М., Седельнікова І.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ З НАДАННЯ ОХОРОННИХ ПОСЛУГ	95
Івасик І.Я. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ПЕРЕРИВАННЯ ВАГІТНОСТІ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНО- ПРАВОВІ АСПЕКТИ	99
Іщенко С.Ю. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАННЯ БАТЬКІВСТВА НА ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	103
Канівець К. О. ВІДМІННІ РИСИ ЦИВІЛЬНО – ПРАВОВОГО ДОГОВОРУ ВІД ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ	107
Качмар М.З. ДОГОВІРНІ АСПЕКТИ ОХОРОНИ СПАДКОВОГО МАЙНА НОТАРІУСОМ	110

Кіндрат А.В. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	114
Кічула Х.Л. ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	118
Ковбасюк Т.В. ОСОБЛИВОСТІ УЧАСТІ ТРЕТІХ ОСІБ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	121
Коробій Л.О. ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ПІД ЧАС ЗАПРОВАДЖЕННЯ КАРАНТИННИХ ЗХОДІВ	124
Костів К.М. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ	126
Крючкова К. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДОВКІЛЛЯ: ЗМІСТ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ	129
Куцір Н.С. ГАРАНТІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА СТРАЙК	132
Лахай І.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ	135
Лиса А.С. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ДОМЕННЕ ІМ'Я .	138
Лученко Л.О. МОДЕРНІЗАЦІЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	143
Макара О. ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА СПАДКОВОГО ДОГОВОРУ ...	145

Максимів Д.В. ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ	149
Максимчук І.Р. ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ ЕКОЛОГІЧНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ	152
Марцінко Н.Є. СПОСОБИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО СУДОЧИНСТВА У СУДОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНІ	155
Мельник А.В. ПРАВО НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я: ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	159
Михальчук В. ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАХИСТ ЧЕСТІ, ГІДНОСТІ ТА ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ	162
Мрочак Р.А. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗЛОВЖИВАННЯ ЦИВІЛЬНО- ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ПРАВАМИ	165
Ніколаєва І.Р. ЕКОЛОГО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ	168
Павленко О.Р. ПРАВА ВАГІТНИХ ТА ЖІНОК З ДІТЬМИ ВІКОМ ДО 3-Х РОКІВ В КОНТЕКСТІ РЕПРОДУКТИВНИХ ПРАВ	172
Павлюк М. І. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ НОРМ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН У ЗАКОНОДАВСТВО України	176
Павлюк О. І. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ СТАТУС ІНШИХ УЧАСНИКІВ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	179

Парасюк М.В. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ДОВКІЛЛЯ У СИСТЕМІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ	182
Пацалова О.О. ПРИНЦИПИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	186
Пилипенко М. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ МИРОВОЇ УГОДИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	190
Півень С.Г. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА ЯК ЗАСІБ ДОКАЗУВАННЯ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	192
Піхурець А.О. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ЇХ МІСЦЕ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	195
Позігун І.О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ І КАТЕГОРІАЛЬНО- ПОНЯТТЄВОГО АПАРАТУ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ЯК ПРИНЦИПУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ	199
Поліщук Д.Г. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	203
Полоз А. В. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВопорушення: ОКРЕМІ СКЛАДОВІ	206
Ребрик О.О. ІНСТИТУТ МЕДІАЦІЇ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ	210
Ривко С.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	214

Рудомська Ю.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ БАТЬКІВ ЩОДО ДІТЕЙ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	217
Савицька Т.О. ПЕРЕВАГИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ	221
Савицький В.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ	226
Савка Л. Д. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ В ТУРИЗМІ	229
Савчук А.І. ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО ДОКАЗУВАННЯ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ	233
Свіденко А.О. ПРАВА ЛЮДИНИ З ТОЧКИ ЗОРУ ПРИРОДНО-ПРАВОВОЇ ТА ПОЗИТИВІСТСЬКОЇ КОНЦЕПЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	237
Седельникова І. ЗАХИСТ ПРАВ МАЛОЛІТНІХ ОСІБ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	240
Сенчук Л.Ю. ПРАВОЧИНИ, ВЧИНЕНІ ПІД ВПЛИВОМ НАСИЛЬСТВА, ЯК ВИД НЕДІЙСНИХ ПРАВОЧИНІВ	242
Сердюк Д.О. ПРАВОВА ПРИРОДА ПОНЯТТЯ РОЗІРВАННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З ІНІЦІАТИВИ ПРАЦІВНИКА	246

Стариченко А.О., Шильник І.І. ЄВРОПЕЙСЬКІ МОДЕЛІ АДМІНІСТРУВАННЯ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	249
Стасюк С.М. ПРАВОВА ПРИРОДА ЗЕМЕЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН ЯК ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЗЕМЕЛЬНОМУ ПРАВІ	255
Стельмах Т.В. НЕЗАЛЕЖНІСТЬ АДВОКАТА ЯК ОСНОВОПОЛОЖНА УМОВА НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ (ПРАВОВОЇ) ДОПОМОГИ.....	258
Туржавська К.О. ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРИКОРДОННИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ФАКТОРИ СПРИЯННЯ ВЧИНЕННЮ КОНТРАБАНДИ	262
Фанік А.Р. ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ РОБОЧОГО ЧАСУ ТА ЙОГО ОЗНАКИ	265
Фархадов Р. В. ВОДА ТА ВОДНІ ТЕРИТОРІЇ ЯК ОБ'ЄКТИ ПОСЯГАННЯ В МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТАХ	269
Федорончук І.В. СЛІДЧІ ДІЇ В МЕЖАХ ПРОВАДЖЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ПОРУШЕННЯМ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	272
Фендич С. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИСЕЛЕННЯ ОСОБИ З ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ	276
Фіткаленко О. М. ЩОДО АКТУАЛЬНОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ЖИТТЯ ТА ЗАБОРОНИ АБОРТІВ В УКРАЇНІ	280

Хиль Я.І. ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЗАВДАНОЇ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ	282
Хоміщак Н.І. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКОГО ПРАВА У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	285
Цапушел І.М. СУДДІВСЬКИЙ РОЗСУД І ВНУТРІШНЄ ПЕРЕКОНАННЯ СУДДІ ...	288
Чорна Н. М. ЮРИДИЧНІ ТОНКОЩІ ДОГОВОРУ ДАРУВАННЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА	290
Чумаченко Є. ГЕНЕЗИС РОЗВИТКУ ІНСТИТУТ КАСАЦІЙНОГО ОСКАРЖЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	294
Шадлински Руфат О МЕСТЕ ПРИНЦИПА ДИСПОЗИТИВНОСТІ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССУАЛЬНОМ ПРАВЕ	298
Швець М.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО СКАСУВАННЯ МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ	300
Шпинда С.П. ПРАВОВА ОХОРОНА ЛІСІВ В УКРАЇНІ ЯК СКЛADOVA СТАЛОГО РОЗВИТКУ	305
Юрчишин Д. ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТИВ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	308
Юрчук І.С. ДО ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧО-ПРАВОВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	311

Ямкова Т.І. ІНІЦІУВАННЯ ПРОЦЕДУРИ БАКРУТСТВА ЗА НОВИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	315
Ибрагимов Гейдар БАНКОВСКАЯ СИСТЕМА АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ ..	318
Меженко Т.С. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ НА РОБОТУ НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ В Україні	320
Поліщук Д.Г. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ГЕНДЕРУ В РОБОТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЗА ОСТАННІ 3 РОКИ	323
Фархадов Р.В. АНАЛІЗ ПРОЕКТУ НОВОГО ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ...	326
Швець М.О. ІНСТИТУТ ПОДАТКОВОГО ОМБУДСМЕНА, ЯК ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ	330
ЗМІСТ	335